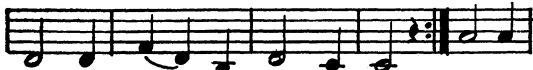

Arvon mekin ansaitsemme.

Arvon mekin ansait - sem - me
vaikkei riennä riemuk - sem - me

suomen maassa suures - sa,
lei-pä mies-ten maates - sa. Laiho

kas-vaa kyntä - jäl - le, ar - vo työn - sä

täy - tä - jälle. Lal la la la la la la la

la la la etc.

2. Suomen poika pellollansa työtä tehdä jaksaapi. Korvet kylmät voimallansa perkailee hän pelloksi. Rauhass' on hän riemullinen, mies sodassa miehuullinen. Lal la la la etc.

3. Suomen tytön poskipäihin veri vaati kukkaset, hall' ei pysty harmaa näihin, näit' ei pane pakkaset. Luonnossa on lempeyttä, sydämessä siiveyttä. Lal la la la etc.

4. Opin tellä oppineita Suomessa on suuria. Väinämöisen kanteleita täällä tehdään uusia. Valistus on viritetty, järki hyvä herätetty. La la la la etc.

1. Även vi förtjäna aktning, här i Finlands stora land, om än brödet då vi vilar, växer upp på egen hand. Ty åt bonden spirar gröda upp som lön för idog möda.

2. Finlands son på sina åkrar strävar tåligt, seg och stark. Kraftiga hans händer röja skogens kärr till bördig mark. Glad han är i fredens dagar, lyder manligt krigstids lagar.

3. Blodet kräver att med blomster smycka Finlands dotters kind. Frosten ej förmår dem skada, icke vinterns kalla vind. Milt och ljuvt är hennes sinne, hjärtat rent och varmt därinne.

4. Här finns många stora lärde, här i Finlands vida land. Väinämöinsens harpa ännu spelas här av mången hand. Överallt förnuftet vaknat, tänt är bildningsljus vi saknat.